

Maandag 31 januari 1916

Een geleerde vriend uit Berlijn had mij inlichtingen gevraagd over quaesties van onze oude Vlaamsche Liederen.

Och, welk een inspanning daarop te antwoorden! Waar lag het fatsoenlijk briefpapier, waar de te vinden omlagen? Hoe moest het verzenden nu gebeuren? Ik had het wel in de kranten gezien: met open, dubbele omslag, maar het nauwkeurige er van vergeten.

Ik was ook uit de gewoonte correspondentie te voeren, vooral in het Duitsch, maar het ging toch naar wensch. Ik droeg de stukken zelve naar het centraal postkantoor. Er stond slechts één mensch aan het winket en de bespreking duurde minstens een kwartier. Toen volgde een soldaattelegrammen-aanbrenger. Deze had den voorrang "alles für 's Militair,"

Na nog eenige minuten kwam de beurt aan mij.

Hoe bevreemd keek ik op: mijn stuk was in orde! Nu naar een anderen "Schalter" om eene Freimark.

De deutsche Keizer staat er op en ook "Belgiën."

"Wanneer zal die brief te Berlijn zijn?"

"Na vijf of zes dagen."

Hoeveel jaren van teruggang zouden wij wel achter den rug hebben op het gebied van maatschappelijk verkeer?

nog Maandag 31 Januari 1916.

Nooit stonden meer plakaten van alle kleur op de blinde muren, ter aankondiging van vertooningen in het Nederlandsch Tooneel als dezen winter. Tot in de afgelegenste wijken der stad grijpen in bijzondere kringen kunstavonden plaats. Cinemas bestaan overal, waar er ruimte voor is en zitten steeds stampvol van behoeftigen evenals welstellenden. En de armoede is zoo groot, het eten zoo duur, het werk zoo schaarsch!

Onoplosbaar geheim.

Aan de grens zijn, zooals men weet, twee reeksen electrieken ijzerdraad gespannen op een afstand van twee honderd meters. Nu moeten al degenen, welke tusschen die strook wonen hun huizen ontruimen na verloop van eene week. De keuze staat hun vrij naar Holland te trekken of ergens in België een onderkomen te zoeken.

Waarheen met hun vee ?

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)